

POSTANOWIENIE

Dnia 31 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa R.D.
przeciwko N. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w M.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 31 października 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 18 grudnia 2018 r., sygn. akt I AGa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżąca opiera wniosek o przyjęcie na oczywistej zasadności skargi wynikającej z wadliwej interpretacji umowy o świadczenie usług serwisowych zawartej między stronami oraz z wadliwości

uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego wynikających z naruszenia art. 328 § 2 k.p.c.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Analiza skargi nie przekonuje o zasadności twierdzenia skarżącej o jej oczywistej zasadności. Skarżąca kwestionuje naruszenie przez Sąd Apelacyjny art. 60 i 65 k.c. oraz art. 328 § 2 k.p.c. Wskazuje ona na błędną interpretację umowy, mimo że była ona wynikiem poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych dotyczących m.in. liczby interwencji dokonywanych przez powódkę w sklepach strony pozwanej, czy braku wystawienia faktur za dokonywane czynności. Interpretacja postanowień umowy wynikała zatem z okoliczności związanych z dowodami świadczącymi o jej wykonywaniu, a raczej braku jej wykonywania, a tym samym nieobowiązywania w zakresie, w jakim powódka dochodzi zapłaty. W postępowaniu kasacyjnym poczynione w sprawie ustalenia faktyczne są wiążące dla Sądu Najwyższego i nie podlegają kontroli.

Nie można także dostrzec oczywistej zasadności w naruszeniu art. 328 § 2 k.p.c. przez Sąd Apelacyjny. Uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia jest spójne i wyczerpujące, zawiera wszystkie wymagane prawem elementy. Sąd Apelacyjny szczegółowo uzasadnił, na jakiej podstawie poczynił odmienne od Sądu Okręgowego ustalenia co do liczby placówek, które zostały objęte umową między stronami. Sam fakt, że powódka polemizuje z tymi ustaleniami nie wystarczy do przyjęcia, że zachodzi oczywista zasadność skargi kasacyjnej.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

as]

aj